

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 56

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 484 din 27 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-3
Decizia nr. 645 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor sintagmei „ <i>precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv</i> ” cuprinse în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	4-7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
26. — Decizie privind unele măsuri pentru asigurarea conducerii Corpului de control al prim-ministrului	8
★	
Rectificări	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 484**

din 27 iunie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. e)
și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Florian Cosmin Voicu în Dosarul nr. 1.659/94/2016 al Judecătoriei Buftea — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.344D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale concretizată spre exemplu, prin Decizia nr. 919 din 6 iulie 2010 sau Decizia nr. 854 din 18 octombrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 5.486 din 11 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.659/94/2016, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Florian Cosmin Voicu într-o cauză având ca obiect o plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că nu există niciun text de lege care să reglementeze specializarea agenților constatare de a opera cu aparatele tehnice omologate și verificate metrologic. Susține că, anterior, exista o astfel de reglementare în cuprinsul Ordinului directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301/2005, care a fost însă abrogat prin Ordinul nr. 187

din 14 iulie 2009 privind modificarea și completarea Normei de metrologie legală NML 021-05 „*Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)*”. Această împrejurare, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, creează prezumția rezonabilă că judecătorul este pus în imposibilitatea de a verifica specializarea și calificarea agentului constatare de a lucra cu aparate calibrate ce necesită condiții speciale de amplasare în strictă legătură cu măsurătorile de viteză. Așa fiind, consideră că „se impune reglementarea publică a unor norme de natură să califice ori să controleze activitatea agenților constatare cu mijloace tehnice omologate.”

6. **Judecătoria Buftea — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice este neîntemeiată. De asemenea, instanța de judecată apreciază că susținerile autorului excepției, potrivit cărora polițiștii operatori radar nu sunt pregătiți sau atestați potrivit unor reguli care să fie prevăzute în acte normative în vigoare, nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, fiind relevat doar faptul că ar exista un vid legislativ în domeniu. Toate acestea nu reprezintă însă probleme de neconstituționalitate, ci vizează o eventuală intervenție a Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare a țării, și nu a Curții Constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice este inadmisibilă, întrucât criticile formulate nu evidențiază vicii de neconstituționalitate ale textelor legale criticate și nu identifică contrarietatea între dispozițiile constituționale invocate și textele legale criticate. Totodată, consideră că prin criticile formulate autorul excepției relevă aspecte ce țin de lipsa unor norme subsecvente sau adiacente obiectului de reglementare al textelor criticate, or, Curtea Constituțională nu are competența de a suplini lipsa unor asemenea reglementări prin actele pe care le pronunță.

9. **Avocatul Poporului** menționează că prevederile art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest

sens fiind Decizia nr. 854 din 18 octombrie 2012, Decizia nr. 919 din 6 iulie 2010 sau Decizia nr. 94 din 4 februarie 2010, decizii în care și-a exprimat punctul de vedere în sensul constituționalității prevederilor legale criticate, punct de vedere pe care îl menține și în prezenta cauză.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 102 alin. (3): *„Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai următoarelor fapte: [...]*

e) depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.”;

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Florian Cosmin Voicu în Dosarul nr. 1.659/94/2016 al Judecătoriei Buftea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Buftea — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

— Art. 109 alin. (2): *„Constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.”*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) care prevăd că *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”*, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și celor ale art. 124 alin. (3) potrivit cărora *„Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit de faptul că nu există *„niciun text de lege care să reglementeze specializarea agenților constatare de a opera cu aparatele tehnice omologate și verificate metrologic”*, astfel încât, din perspectiva criticii formulate, Curtea apreciază că acesta are în vedere, de fapt, o omisiune legislativă. Or, omisiunea de reglementare sau caracterul incomplet al unui text de lege nu intră în atribuțiile Curții Constituționale, iar o astfel de critică, prin care se tinde la completarea prevederilor legale ce fac obiectul excepției, excedează competenței instanței de contencios constituțional care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, se pronunță numai asupra constituționalității prevederilor legale, fără a le putea modifica sau completa.

15. Curtea observă totodată că autorul excepției de neconstituționalitate nu indică în ce anume constă contrarietatea normei legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu dispozițiile constituționale invocate, excepția fiind, astfel, nemotivată din perspectiva prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 645

din 17 octombrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinse în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 24.456/303/2014 (1.793/2016) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.532D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.456/303/2014 (1.793/2016), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii privind obligarea pârâtei Casa de Pensii a Municipiului București la plata sumei de 200.000 lei, cu titlu de daune morale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt neclare și ambigue, conducând la o aplicare abuzivă de către instanțele judecătorești, „care refuză să efectueze controlul judiciar asupra legalității hotărârilor recurate (...)”, fiind încălcate în acest mod, cu intenție și rea-credință, prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (1) și (5) privind statul de drept, respectarea Constituției și a legilor, art. 5, 15, 16, 19, 20,

21, 24, 34, 35, 40, 44, 46, 47, 50, 51, 52 și 53, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. De asemenea, se mai susține că prevederile art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 încalcă prevederile constituționale invocate și, în special, dreptul la apărare și la control judiciar, „prin nulitatea absolută dată de art. 176 pct. 4 din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea alcătuirii completului de judecată, cât și a interpretării voit eronate a cererii deduse judecătii (...)”.

7. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere faptul că prevederile art. 21 din Constituție nu statuează expres că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și a recursului, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui regulile de procedură. Mai mult, potrivit art. 129 din Legea fundamentală, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. Se mai apreciază că, prin noul Cod de procedură civilă, legiuitorul a dat o nouă reglementare căilor de atac, recursul constituind o cale extraordinară de atac ce poate fi exercitată de partea nemulțumită pentru motive de nelegalitate și numai în condițiile prevăzute de lege. În actualul sistem procesual, apelul reprezintă calea ordinară de atac, care are un caracter devolutiv, instanța de apel pronunțându-se asupra cauzei, atât sub aspectul situației de fapt, cât și din punct de vedere al situației de drept, în limita criticilor formulate de apelant, așa cum statuează dispozițiile art. 476 din Codul de procedură civilă. Se mai consideră că Legea fundamentală nu stipulează expres că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și a recursului. Valorificând și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că dreptul de acces la instanță nu este un drept absolut, ci poate comporta restricționări, atât timp cât aceste restrângeri nu sunt de natură să afecteze substanța dreptului, iar legiuitorul național este suveran în a dicta aceste situații de restrângere a exercițiului dreptului, cu respectarea exigențelor convenționale impuse, instanța de judecată a apreciat că prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă și, implicit, nici prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 nu sunt contrare principiului accesului liber la justiție și nici nu sunt de natură să creeze o inegalitate discriminatorie, în condițiile în care restricția exercitării căii de atac a recursului stabilit se încadrează în marja de reglementare, permisă statelor, și nu goleşte de conținut dreptul procedural. Invocă și jurisprudența Curții Constituționale pronunțată în privința exercitării căilor de atac.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege. În virtutea acestui mandat constituțional, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați, în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. Iar, potrivit prevederilor art. 129 din Legea fundamentală, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. Se mai arată că noul Cod de procedură civilă a instituit o categorie nouă de hotărâri judecătorești, anume aceea a hotărârilor care nu sunt susceptibile de recurs, soluția fiind diferită de cea promovată de Codul de procedură civilă, care a cunoscut categoria hotărârilor ce nu puteau fi controlate pe calea apelului. Rațiunile pentru care legiuitorul a suprimat calea de atac a recursului sunt determinate, în principal, de imperativul major al desconggestionării instanței supreme de un număr considerabil de recursuri, interesul relativ redus al litigiului constituindu-se, deopotrivă, într-un temei pentru suprimarea căii extraordinare de atac a recursului. Legea nr. 2/2013 a instituit, la art. XVIII alin. (2), o normă tranzitorie, excluzând de la calea de atac a recursului [suplimentar față de dispozițiile art. 483 alin. (2) din noul Cod de procedură civilă], hotărârile pronunțate, în procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a acestei legi și până la data de 31 decembrie 2018, asupra cererilor evaluabile în bani, în valoare de peste 500.000 lei și până la 1.000.000 lei inclusiv. Ținând seama și de numărul insuficient de personal al Înaltei Curți de Casație și Justiție, noua soluție legislativă a urmărit degrevarea temporară a activității acestei instanțe — care, în sistemul noului Cod de procedură civilă, a dobândit competențe noi, cum ar fi procedura hotărârii prealabile, precum și observarea impactului normelor de competență instituite de noua reglementare procesual civilă asupra activității acestei instanțe.

10. Se mai arată că, în sistemul noului Cod de procedură civilă, apelul este singura cale ordinară de atac, cale de atac obișnuită, care a fost suprimată în puține cazuri, față de vechea reglementare, tocmai pentru a sublinia că, de regulă, ultima care poate îndrepta o nedreptate este instanța de apel, care asigură o nouă judecată de fond, și, deci, dublul grad de jurisdicție, recursul intervenind excepțional, în condiții restrictive și exclusiv pentru motive de legalitate; recursul este o cale extraordinară de atac prin care, în condițiile și pentru motivele limitativ prevăzute de lege, se exercită un control suplimentar de legalitate; recursul urmărește să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile; în cazurile anume prevăzute de lege, recursul se soluționează de către instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat hotărârea atacată [art. 483 alin. (3) și alin. (4) teza I din noul Cod de procedură civilă]; „recursul hibrid”, prevăzut de art. 304¹ din vechiul Cod de procedură civilă nu se mai regăsește în noul Cod de procedură civilă; necesitatea acestui recurs, ca substituit (imperfect) al apelului, a fost generată de suprimarea discutabilă a apelului într-un număr mare de cauze, în vechea reglementare. Invocă jurisprudența Curții Constituționale

referitoare la accesul liber la justiție, principiul egalității în drepturi și al reglementării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că acestea nu sunt discriminatorii, regimul juridic diferit fiind determinat de deosebirea de situații, care impune soluții legislative diferite, în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor. Pe cale de consecință, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica este neîntemeiată. Referitor la invocarea principiului constituțional al accesului liber la justiție, se arată că dreptul la un tribunal nu este unul absolut, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie. De asemenea, se mai arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 483 alin. (2) (*Obiectul și scopul recursului. Instanța competentă*) din Codul de procedură civilă. Potrivit prevederilor art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.009 din 15 decembrie 2016, Curtea reține că prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019. Or, în cauza în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, având în vedere că cererea de chemare în judecată a fost introdusă la data de 29 decembrie 2014, așa cum reiese din înscrisurile anexate excepției de neconstituționalitate, se aplică dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013.

15. De asemenea, având în vedere că obiectul cererii de chemare în judecată l-a constituit obligarea pârâtei Casa de Pensii a Municipiului București la plata sumei de 200.000 lei, cu titlu de daune morale, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate critică numai teza referitoare la cererile evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv, astfel încât obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. Totodată, din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că obiectul acesteia cuprinde și prevederile art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, **precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv**. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”;

— Art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „(2) Cererea (de reexaminare a modului de stabilire a taxei judiciare de timbru s.n.) se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere definitivă. Dispozițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă rămân aplicabile în ceea ce privește complinirea celorlalte lipsuri ale cererii de chemare în judecată. Instanța va proceda la comunicarea cererii de chemare în judecată, în condițiile art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, numai după soluționarea cererii de reexaminare.”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, respectarea Constituției și a legilor, art. 5 — *Cetățenia*, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 19 — *Extradarea și expulzarea*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 34 — *Dreptul la ocrotirea sănătății*, art. 35 — *Dreptul la mediu sănătos*, art. 40 — *Dreptul de asociere*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 46 — *Dreptul la moștenire*, art. 47 — *Nivelul de trai*, art. 50 — *Protecția persoanelor cu handicap*, art. 51 — *Dreptul de petiționare*, art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Deși autorul excepției nu indică în mod expres, din motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 mai rezultă și invocarea dispozițiilor art. 129 — *Folosirea căilor de atac* din Constituție. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, Curtea reține că, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 este neconstituțională.

18. În esență, Curtea a reținut că, din moment ce legiuitorul a reglementat calea de atac a recursului, acesta trebuie să asigure egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea acestei căi de atac, chiar dacă este una extraordinară. Legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate

formula recurs, însă acest tratament juridic diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod obiectiv și rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție. În consecință, legiuitorul nu are îndreptățirea constituțională de a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecătii, accesul la calea de atac a recursului, deoarece pune *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă, contrar art. 16 alin. (1) din Constituție. În consecință, prin impunerea unui prag valoric al cererii pentru accesul la calea de atac a recursului, legiuitorul nu asigură egalitatea juridică a cetățenilor în accesul la această cale extraordinară de atac, parte componentă a dreptului la un proces echitabil. Prin urmare, sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 contravine, pe lângă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, și celor ale art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală.

19. Curtea a mai arătat că recursul este parte a mecanismului pus la îndemâna instanței supreme de a realiza interpretarea și aplicarea unitară a legii, rol consacrat de art. 126 alin. (3) din Constituție, precum și a garanțiilor dreptului la un proces echitabil, în sensul că cetățeanul trebuie să fie încredințat de faptul că i s-a aplicat corect legea la judecata în fond și că au fost respectate normele de ordine publică referitoare la compunerea instanței sau competența instanței, alte reguli de procedură apreciate ca fiind importante, cerințele referitoare la motivarea hotărârii sau autoritatea de lucru judecat. Este adevărat că recursul în interesul legii este un alt element al mecanismului de interpretare și aplicare unitară a legii, însă acesta se aplică numai în situațiile în care există o jurisprudență neunitară de o anumită consistență. Mai mult, recursul în interesul legii acoperă situațiile pentru viitor, el nefiind un remediu direct, nemijlocit al persoanei pentru revenirea la starea de legalitate în cazul concret dedus judecătii. Prin urmare, în vederea unificării jurisprudenței, Înalta Curte de Casație și Justiție nu are numai rolul de a soluționa recursuri în interesul legii, ci și pe acela de a casa hotărârile instanțelor inferioare care nu sunt conforme cu regulile de drept aplicabile.

20. Întrucât recursul se soluționează de Înalta Curte de Casație și Justiție și, în cazurile anume prevăzute de lege, de instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat hotărârea atacată, prin decizia menționată, Curtea a reținut că, în cazul recursurilor ce intră în competența de soluționare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dispozițiile legale criticate introduc o dublă măsură în privința evaluării legalității hotărârilor judecătorești, stabilind, pe de-o parte, că instanța supremă își exercită acest rol numai în anumite situații și, pe de altă parte, că își exercită acest rol numai atunci când cererile evaluabile în bani au o anumită valoare. Prin urmare, în cazul recursurilor ce intră în competența de soluționare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, contravine și dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție.

21. În prezenta cauză, având în vedere, pe de o parte, faptul că data sesizării Curții Constituționale este anterioară pronunțării deciziei amintite, precum și, pe de altă parte, prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

22. În aceste condiții, potrivit jurisprudenței Curții, reprezentată, de exemplu, prin Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162

din 9 martie 2015, paragraful 18, sau Decizia nr. 365 din 2 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016, paragraful 40, în temeiul Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

23. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea Constituțională a mai analizat constituționalitatea acestor prevederi legale, prin raportare, între alte dispoziții constituționale, și la cele invocate în prezenta cauză.

24. Astfel, prin Decizia nr. 1.561 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 3 februarie 2012, Curtea a constatat că prevederile art. 39 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 constituie o normă procedurală care reglementează soluționarea cererii de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a taxei judiciare de timbru, așadar un incident procedural prealabil antamării fondului de către instanța de judecată, întrucât în discuție este o chestiune prealabilă, soluționarea acesteia fiind guvernată de principiul celerității, care ar fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității și contradictorialității, a obligativității citării părților, ca și a posibilității exercitării unei căi de atac împotriva încheierii de soluționare a cererii de reexaminare.

25. Curtea a mai observat că rațiuni ce țin de necesitatea soluționării într-un termen rezonabil a cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești justifică în mod obiectiv soluția legislativă criticată, care asigură în mod eficient un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — stabilirea corectă a taxelor judiciare de timbru — și mijloacele procedurale utilizate.

26. Totodată, Curtea a constatat că acest cadru legislativ, în deplin acord cu normele fundamentale, creează premisele

necesare ce permit instanței judecătorești să examineze circumstanțele specifice fiecărui caz și să realizeze un just echilibru între interesele individuale și cele privind administrarea justiției, astfel încât solicitantului să îi fie asigurat accesul efectiv la justiție.

27. Cu privire la sintagma „încheiere definitivă” din cuprinsul art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra unor critici de neconstituționalitate referitoare la faptul că nu există cale de atac în cazul respingerii cererii de reexaminare, care este soluționată în primă instanță, prin încheiere definitivă. Astfel, prin Decizia nr. 471 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 12 noiembrie 2014, Decizia nr. 696 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892 din 27 noiembrie 2015, sau Decizia nr. 466 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 26 august 2016, Curtea a constatat că rațiuni ce țin de necesitatea soluționării într-un termen rezonabil a cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești justifică în mod obiectiv soluția legislativă criticată, care asigură în mod eficient un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — stabilirea corectă a taxelor judiciare de timbru — și mijloacele procedurale utilizate. Totodată, Curtea a reținut că acest cadru legislativ, în deplin acord cu normele fundamentale, creează premisele necesare ce permit instanței judecătorești să examineze circumstanțele specifice fiecărui caz și să realizeze un just echilibru între interesele individuale și cele privind administrarea justiției, astfel încât solicitantului să îi fie asigurat accesul efectiv la justiție.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinse în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 24.456/303/2014 (1.793/2016) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind unele măsuri pentru asigurarea conducerii
Corpului de control al prim-ministrului**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul, interimar, emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan-Cosmin Ștefan se eliberează din funcția de secretar de stat, șef al Corpului de control al prim-ministrului.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, doamna Marcelica Păun, director al Direcției juridice și administrative, exercită atribuțiile secretarului de stat, șef al Corpului de control al prim-ministrului, până la numirea conducătorului structurii, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU, INTERIMAR,

MIHAI-VIOREL FIFOR

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 18 ianuarie 2018.

Nr. 26.

★

RECTIFICĂRI

La Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.098/2017 pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 541/2013 privind condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2018, se face următoarea rectificare:

— în titlu, în loc de: „*Ordin pentru...*” se va citi: „*Decizie pentru...*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 061946